

vorligt, fremsætter jeg mit Udkast for, at ogsaa den Vej kan blive overvejet saa grundigt som muligt.

Bemærkning til enkelte §§.

Til § 1. Da vi sandsynligvis til Høsten 1918 staar med yderst smaa Beholdninger af Høst 1917, mener jeg ikke, at vi tør gaa lavere end til at sikre Samfundet $7\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Korn.

Til § 2. Ved Optællingen af Korn- og Frøarealerne beholder Kommunalbestyrelserne Genparter af de udfyldte Skemaer til Brug ved Ligningen i Kommunen. Naar f. Eks. en Kommune er paalignet 2,100 Hkg. og den har 700 Tdr. Land besaaet med Korn, er der det *faste* Udgangspunkt ca. 3 Hkg. pr. Td. Land. — Det vilde være rimeligt at fastsætte Loven i, at Ejendomme med under 2 Tdr. Land besaaet med Korn, er fritaget for Levering ud over Hvede og Rug. — Derefter foretages det Fradrag for nogle og tilsvarende Paalæg for andre, som stedskendte og praktiske Mænd kan og sikkert ogsaa vil gøre saa godt, at der vil komme yderst faa Klager. Det statistiske Materiale, der er Brug for ved Fordelingen mellem Amterne og mellem Sognene i Amtet, kan sikkert let tilvejebringes i god Tid.

Til § 3 og følgende §§ skal jeg bemærke, at de næsten helt følger Madsen-Mygdals Forslag.

Priserne paa Korn og Kartoffler er efter min Mening de mindste, der kan bydes Jordbrugerne under de nuværende Forhold, hvis man vil blot søge Produktionen *opretholdt*.

Ud over 1 Mil bør ingen Jordbruger forpligtes til at køre sine Kartoffler uden særligt Vederlag.

p. t. Rigsdagen, 2. December 1917.

P. P. Pinstrup.
